

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	24XCdo/96/2016
Identifikačné číslo spisu:	6612216228
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6612216228.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. č. 13, 811 09 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 5C/169/2012, 5C/171/2012, 5C/172/2012, 5C/174/2012, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12Co/775/2013-83 zo dňa 31.01.2014, č.k. 12Co/777/2013-28 zo dňa 31.01.2014, č.k. 12Co/778/2013-27 zo dňa 31.01.2014, č.k. 12Co/779/2013-27 zo dňa 31.01.2014, takto

rozhodol:

Veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 24XCdo/93/2016, 24XCdo/94/2016, 24XCdo/95/2016, 24XCdo/96/2016 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 24XCdo/93/2016.

Dovolania o d m i e t a.

Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Žalobkyňa podala na Okresnom súde Lučenec žaloby, ktorými sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). V žalobách medziiným uviedla, že predmetnú ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Lučenec, preto jeho sudcovia nemôžu žiadnu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o prikázaní každej z týchto vecí inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Lučenec (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uzneseniami č.k. 5C/169/2012-13 zo dňa 23.11.2012, 5C/171/2012-15 zo dňa 23.11.2012, 5C/172/2012-14 zo dňa 23.11.2012, 5C/174/2012-13 zo dňa 23.11.2012 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- Eur za vznesené

námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Uznesenia súdu prvého stupňa napadla žalobkyňa odvolaniami argumentujúc tým, že v danom prípade nepodala námietku zaujatosti, ale návrh na prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.). Navyše, i keby predsa len išlo o námietku zaujatosti (čo žalobkyňa poprela), nezaťažovala by ju povinnosť zaplatiť súdny poplatok, lebo konanie je v danom prípade vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Banskej Bystrici uzneseniami č.k. 12Co/775/2013-83 zo dňa 31.01.2014, č.k. 12Co/777/2013-28 zo dňa 31.01.2014, č.k. 12Co/778/2013-27 zo dňa 31.01.2014, č.k. 12Co/779/2013-27 zo dňa 31.01.2014 uznesenia súdu prvého stupňa o vyrubení súdneho poplatku 66,- Eur žalobkyni potvrdil. V odôvodneniach sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti vznesenú proti sudcom Okresného súdu Lučenec; za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti. Dodal, že sa stotožnil s názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadreným v uznesení z 30. marca 2011 sp. zn. II. ÚS 124/2011, podľa ktorého vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka.

Uznesenia odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaniami, v ktorých žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolaná odôvodnila tým, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a že v predmetných veciach rozhodoval vylúčený sudca. Za nepodanie návrhu na začatie konania považovala nepodanie námietky zaujatosti, pretože to nebolo obsahom jej vôle. Za odňatie možnosti konať pred súdom považovala údajnú prekvapivosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutí odvolacieho súdu. Rozhodovanie vylúčeným sudcom v konaní pred súdom prvého stupňa vyvodzovala z toho, že išlo o sudcov súdu, ktorého nezákonným postupom jej mala byť spôsobená žalovaná ujma. Vyčítala odvolaciemu súdu aj nesprávnosť jeho záveru, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti. Zároveň žalobkyňa navrhla odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení, nakoľko bez rozhodnutí o odklade vykonateľnosti napadnutých uznesení hrozí značný zásah do základných práv žalobkyne, najmä práva vlastníť majetok (článok 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na pokojné užívanie majetku (článok 1 protokolu č. 1 Dohovoru), a to nelegálnym znížením jej majetku pri vymáhaní bezpredmetnej a neopodstatnenej justičnej pohľadávky. Žalovaná sa k dovolaniam písomne nevyjadřila.

Podľa § 112 ods. 1 O.s.p., v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

S prihliadnutím na totožnosť predmetu konania, totožnosť v osobe žalobkyne i žalovanej a skutkovú i právnu súvislosť obsahu dovolaní vo veciach vedených pod sp. zn. 24XCdo/93/2016, 24XCdo/94/2016, 24XCdo/95/2016, 24XCdo/96/2016 rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), aplikujúc ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. tak, že predmetné veci spojil do jedného spoločného konania tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) v zmysle ustanovenia § 243 O.s.p., dospel k záveru, že ich treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolania podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/328/2013, 4Cdo/229/2014, 4Cdo/235/2014, 6Cdo/120/2014, 6Cdo/304/2014, 7Cdo/1/2014, 7Cdo/79/2014, 8Cdo/132/2014, 8Cdo/133/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zamietnutiu návrhov na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolania žalobkyne podľa § 237 a 239 O.s.p. nie sú prípustné, najvyšší súd ich odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie predpokladov pre odklad vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí v zmysle § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.